

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Samenvatting

Het Europese verdrag van 1992 inzake de cinematografische coproductie (ETS 147) was toe aan herziening. Het doel van dit herziene verdrag is een juridisch en financieel kader te bieden voor de coproductie van films met minstens 3 coproducenten, gevestigd in 3 verschillende landen die partij zijn bij het verdrag. Dit verdrag kan ook worden gebruikt als een bilateraal kader bij het ontbreken van een specifiek coproductieverdrag tussen twee partijen.

Het voorliggende ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling "*Vlaanderen is gericht aanwezig in de multilaterale organisaties*" uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking en in de strategische doelstelling "*een duurzaam en geïntegreerd kunstenbeleid voeren op lange termijn*" uit de beleidsnota Cultuur.

2. Situering

Het Europese verdrag inzake cinematografische coproductie (ETS nr. 147) werd op 2 oktober 1992 opengesteld voor ondertekening en trad op 1 april 1994 in werking. Het verdrag werd door 43 lidstaten van de Raad van Europa, waaronder België, geratificeerd.

Om gelijke tred te houden met veranderingen in de industrie en om de blijvende relevantie te verzekeren, is het noodzakelijk dat het bestaande verdrag van 1992 wordt herzien. Het is immers van essentieel belang om het gemeenschappelijk juridisch kader aan te passen aan de economische en technologische werkelijkheid om in te spelen op de belangrijke veranderingen binnen het cinematografische landschap. Het Verdrag zal ook opengesteld worden voor niet-Europese landen, om zo de culturele diversiteit en de interculturele dialoog aan te moedigen.

Film is een belangrijk middel van culturele en artistieke expressie dat een essentiële rol kan spelen in de verdediging van de vrijheid van meningsuiting en diversiteit en creativiteit, evenals in het versterken van de openheid tussen de culturen, begrip tussen mensen binnen landen en over grenzen heen, dialoog en democratisch burgerschap.

3. Procedureverloop

3.1. Totstandkoming

De stuurgroep 'Cultuur' van de Raad van Europa heeft op haar laatste plenaire vergadering van 2011, gesproken over het belang van het Europese verdrag over cinematografische coproductie en de noodzaak om de blijvende relevantie te verzekeren. Er werd overeengekomen om een evaluatiestudie uit te voeren en een draaiboek voor het herzieningsproces op te stellen.

In februari 2012 werd de evaluatiestudie afgerond met het rapport "Evaluatie en voorgestelde herzieningen van het Europese verdrag inzake cinematografische coproductie". De studie toonde aan dat het verdrag dringend diende aangepast te worden aan nieuwe technologieën, de huidige gediversifieerde financieringscapaciteiten in de verschillende landen, economische en financiële veranderingen in de filmindustrie en de stijgende trend in het opzetten van coproducties met niet-Europese landen.

Tijdens de plenaire vergadering van mei 2012 heeft de Raad van Europa Stuurgroep Cultuur, Erfgoed en Landschappen (CDCPP) kennis genomen van deze bevindingen en besloten om een herziene versie van het verdrag op te stellen. Een comité van experts (CPP-CINE) werd aangesteld door de partijen bij het Europese verdrag voor cinematografische coproductie. Op 30 en 31 maart 2015 kwam dit comité tot een ontwerptekst, die werd voorgelegd aan de CDCPP.

Het herziene verdrag is goedgekeurd op 29 juni 2016 door het comité van ministers bij de Raad van Europa.

3.2. Gemengd karakter en ondertekening

Tijdens zijn vergadering d.d. 8 mei 2015 legde de Werkgroep gemengde verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), voorlopig het gemengde karakter van de overeenkomst vast. Zowel de federale overheid als de gewesten en de gemeenschappen oefenen hun bevoegdheden uit. In zijn brief van 21 september 2015 deelde de voorzitter van de ICBB aan de minister-president van de Vlaamse Regering mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd, zodat het verslag definitief is goedgekeurd.

De WGV besliste ook de overeenkomst te laten ondertekenen volgens formule 3 van de ICBB, dit wil zeggen één enkele handtekening in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van al de betrokken overheden onder de handtekening.

Het voorliggende verdrag is tijdens CineMart, de coproductiemarkt van het International Film Festival Rotterdam (IFFR), op 30 januari 2017 opengesteld voor ondertekening. Op 28 augustus 2017 werd het verdrag door de federale ambassadeur voor België ondertekend.

3.3. Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

De Sectorraad Kunsten en Erfgoed van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) bracht op 22 februari 2018 een positief advies uit.

3.4. Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht op 23 maart 2018 advies uit met kenmerk 63.030/VR.

Opschrift van het decreet

De Raad merkt op dat het Verdrag werd opgemaakt te Rotterdam op 30 januari 2017. Het voorontwerp van decreet verwijst echter naar de plaats en de datum waarop de vertegenwoordiger van de federale Regering het Verdrag heeft ondertekend.

Het ontwerp van decreet werd in die zin gewijzigd.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De Raad van State is van mening dat het Verdrag betrekking heeft op gewestaangelegenheden inzake economie. Het advies van de SERV dient alsnog te worden aangevraagd.

Het advies van de SERV werd alsnog aangevraagd.

Algemeen evenwicht in de cinematografische betrekkingen

Overeenkomstig artikel 10 van het verdrag moet er een algemeen evenwicht worden gehandhaafd in de cinematografische betrekkingen tussen de partijen. De Raad stelt dat het voormelde algemeen evenwicht moet worden beoordeeld op het niveau van de verdragspartij, met andere woorden op het niveau van België als een geheel. Indien een gemeenschap of gewest zich op die bepaling wenst te beroepen, zal er dus rekening moeten worden gehouden met de gehele Belgische cinematografische productie.

Vereenvoudigde wijzigingen

Tot slot stelt de Raad van State dat in artikel 3 van het voorontwerp terecht wordt geanticipeerd op de toekomstige wijzigingen die overeenkomstig artikel 17 van het verdrag kunnen worden aangebracht in de aanhangsels bij het verdrag.

Indien de Wetgevende Kamers de grenzen van de toekomstige wijzigingen kennen en uitdrukkelijk aangeven dat ze instemmen met die wijzigingen, bestaat er geen bezwaar. De Raad van State is van mening dat aan beide voorwaarden werd voldaan.

Niettemin kan de formulering van artikel 3 van het voorontwerp op twee punten worden verbeterd. In het tweede lid van die bepaling worden de woorden "die met toepassing van artikel 17 van dit verdrag is aangenomen" het best vervangen door de woorden "die met toepassing van artikel 17, lid 5, van dit verdrag is aangenomen door het Comité van Ministers". Ten tweede dient in die bepaling een minimumtermijn te worden voorzien (bv. zes maanden), zodat het Vlaams Parlement voldoende tijd heeft om een oordeel te vellen, waarbij erop zal moeten worden toegezien dat er nog voldoende tijd overblijft om eventuele bezwaren op Belgisch niveau te coördineren en over te maken aan de Raad van Europa.

Artikel 3 van het ontwerp van decreet werd in die zin gewijzigd.

Toekomstige wijzigingen van het verdrag dienen in het Belgisch Staatsblad te worden gepubliceerd.

3.5. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

In zijn brief van 16 april 2018 liet de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) weten geen advies te formuleren omwille van de beperkte sociaal-economische relevantie.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Het verdrag bestaat uit 24 artikelen, verdeeld over 3 hoofdstukken.

Hoofdstuk I – Algemene bepalingen

Artikel 1 beschrijft het doel van het verdrag als het bevorderen van de ontwikkeling van internationale cinematografische coproducties.

Artikel 2 bepaalt het toepassingsgebied van het verdrag. Het regelt de betrekkingen tussen de Partijen op het gebied van multilaterale coproducties die hun oorsprong vinden op het grondgebied van de Partijen. Het gaat daarbij om coproducties met minstens 3 coproducenten, gevestigd in 3 verschillende landen die partij zijn bij het verdrag. Indien ook producenten, die niet gevestigd zijn in één van de verdragspartijen, betrokken zijn bij een coproductie, mag hun gezamenlijke inbreng niet meer bedragen dan 30% van de totale kosten van de productie.

De bestaande bilaterale coproductieakkoorden blijven van toepassing op bilaterale coproducties. Indien er geen bilateraal coproductieakkoord is, wordt het verdrag ook van toepassing op bilaterale coproducties tussen verdragspartijen. Elke partij kan bij deze clausule echter een voorbehoud formuleren.

Artikel 3 bevat enkele definities.

Hoofdstuk II – Regels van toepassing op coproducties

Artikel 4 stelt de cinematografische werken die binnen de werkingssfeer van het verdrag tot stand kwamen gelijk met nationale films voor wat de toekenning van voordelen betreft.

Artikel 5 behandelt de voorwaarden en de modaliteiten om de status van coproductie te verkrijgen. Aanvragen moeten worden ingediend bij de bevoegde nationale instanties overeenkomstig de procedure bepaald in bijlage I van het verdrag. Voor de Vlaamse Overheid zal het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) aangeduid worden als bevoegde nationale instantie, die de aanvragen voor het verkrijgen van de coproductiestatus onderzoekt en de cinematografische coproducties goedkeurt. Dit sluit aan bij de operationele doelstelling '*het voeren van een geïntegreerd filmbeleid*' in de beleidsnota Cultuur, met VAF als uniek filmloket.

Artikel 6 regelt de verhouding tussen de diverse coproducenten wat hun financiële inbreng betreft. In het geval van een multilaterale coproductie mag de minoritaire inbreng niet minder dan 5% en de majoritaire inbreng niet meer dan 80% bedragen van de totale productiekost. In het geval van een bilaterale coproductie mag de minoritaire inbreng niet minder dan 10% en de majoritaire inbreng niet meer dan 90% bedragen van de totale productiekost.

Artikel 7 garandeert elke coproducent de mede-eigendom van alle materiële en immateriële eigendomsrechten van de film, en de toegang tot het materiaal en de master van de film voor het maken van duplicaten.

Artikel 8 stelt dat in principe de technische en artistieke inbreng van alle coproducenten evenredig moet zijn aan hun investering. Artikel 9 staat onder bepaalde voorwaarden evenwel een louter financiële inbreng toe, mits elke nationale inbreng niet minder dan 10%, noch meer dan 25% van de totale productiekost bedraagt.

Artikel 10 bepaalt dat er een algemeen evenwicht moet bestaan tussen de partijen, zowel wat betreft de draagwijdte van de investeringen als wat betreft de technische en artistieke deelname. Indien een verdragspartij vaststelt dat er sprake is van een onevenwichtigheid, kan deze weigeren goedkeuring te verlenen aan een volgende coproductie totdat het evenwicht is hersteld.

Artikel 11 regelt de toegang tot het grondgebied en de verblijfs- en arbeidsvergunningen voor technisch en artistiek personeel uit andere verdragspartijen die aan een coproductie deelnemen.

Artikel 12 handelt over de verplichte vermelding van de coproducerende landen in de generiek en in het reclame- en promotiemateriaal.

Artikel 13 regelt de toewijzing bij uitvoer naar een land waar quota's gelden voor de invoer van cinematografische werken.

Artikel 14 laat de bevoegde overheid van een partij toe een definitieve versie in één van de talen van die partij te eisen.

Artikel 15 stelt de regels vast voor de vertegenwoordiging op internationale filmfestivals.

Hoofdstuk III – Slotbepalingen

De artikelen 16 tot en met 24 bevatten de slotbepalingen.

Artikel 16 verduidelijkt de verhouding tussen het verdrag van 1992 en het voorliggende verdrag dat het verdrag van 1992 vervangt. Artikel 17 betreft de opvolging van het verdrag en de amendementen op bijlagen I en II.

Overeenkomstig artikel 18 staat het voorliggende verdrag open voor ondertekening door zowel de lidstaten van de Raad van Europa als de partijen bij het Europees cultureel verdrag.

Krachtens artikel 19 treedt het verdrag in werking op de eerste dag van de maand volgend op het verstrijken van een periode van drie maanden nadat drie staten, waarvan 2 lidstaten van de Raad van Europa, het verdrag ratificeren.

Artikel 20 regelt de toetreding van staten die geen lid zijn van de Raad van Europa en artikel 21 de territoriale toepassing van het verdrag. Artikel 22 bepaalt dat voorbehouden enkel kunnen geformuleerd worden bij artikel 2, lid 4, van het verdrag alsook bij de bovengrens bepaald in artikel 9, eerste lid, onderdeel a. Geen andere voorbehouden kunnen gemaakt worden.

Artikel 23 regelt de opzegging van het verdrag door de partijen en artikel 24 de kennisgevingen.

Bijlagen

Bijlage I bepaalt de procedure voor aanvragen om een bepaald werk de status van cinematografische coproductie onder het verdrag toe te kennen. Bijlage II geeft de voorwaarden om een cinematografisch werk als officiële coproductie in de zin van artikel 3, c, van het verdrag te beschouwen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ